

Nr 168

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond; given Stockholms slott den 26 april 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa skattebestämmelser i syfte att underlätta finansieringen av den på oljeföretagen belöpande delen av kostnaden för beredskapslagring i överensstämmelse med 1962 års riktlinjer.

Förslag

till

Förordning**om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts
Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt äger skattskyldig njuta avdrag för belopp, som enligt avtal den 31 december 1962 mellan Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond och vissa oljeföretag tillgodoförts nämnda stiftelse.

Skattskyldig, som vill åtnjuta avdrag enligt första stycket, skall vid självdeklarationen foga intyg från stiftelsen om inbetalningen. I intyget skall även angivas hur stort belopp den skattskyldige enligt avtalet haft att inbetala för beskattningsåret i fråga.

2 §.

Stiftelsen är icke skyldig att erlagga skatt för inkomst och förmögenhet såvitt angår i 1 § avsedda medel eller avkastningen därav.

3 §.

Medel, vilka i överensstämmelse med det i 1 § angivna avtalet utbetalats från stiftelsen till skattskyldig, som äger rätt till avdrag enligt 1 §, skola hos mottagaren upptagas såsom intäkt av rörelse. Stiftelsen skall senast den 31 mars under taxeringsåret lämna uppgift till vederbörande länsstyrelse om belopp, som under nästföregående beskattningsår utbetalats till sådan skattskyldig. Av utbetalat belopp skola fyra tiondelar upptagas till beskattning under det beskattningsår utbetalningen gjorts. Återstående belopp skall upptagas till beskattning enligt den skattskyldiges bestämmande, dock med minst en femtedel för år räknat från och med beskattningsåret efter det, då utbetalning skett.

4 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och skall tillämpas första gången med avseende å det beskattningsår, för vilket taxering i första instans verkställes år 1964.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 april
1963.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond och anför därvid följande.

I en den 10 januari 1963 dagtecknad skrivelse har Svenska petroleum institutet såsom gemensamt organ för den svenska petroleumbranschen gjort framställning om lagstiftning i syfte att skatterättsligt reglera formerna för finansieringen av den på oljeföretagen belöpande delen av kostnaderna för beredskapslagring enligt år 1962 beslutade riktlinjer.

Över nämnda skrivelse har, efter remiss, yttranden avgivits av kammarrätten, riksskattenämnden, civilförsvarsstyrelsen, överstyrelsen för ekonomisk försvarsberedskap, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Östergötlands, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Skaraborgs, Värmlands samt Gävleborgs län, allmänna ombudet hos mellankommunala prövningsnämnden, Sveriges industriförbund, Sveriges grossistförbund och Kooperativa förbundet.

Svenska petroleum institutets framställning

Enligt av 1962 års riksdag (prop. 1962: 194; L²U 45; BevU 68) beslutat program för beredskapslagring av mineraloljor under sjuårsperioden 1963—1969 har den genomsnittliga årskostnaden för ifrågavarande beredskapslagring i 1961 års priser beräknats till 112 milj. kronor. Av kostnaden skall 59 milj. kronor utgå till de lagringsskyldiga i form av statliga ränte- och amorteringsfria lån, vilka är indexreglerade. Återstående 53 milj. kronor avses skola finansieras via priserna genom ett pristillägg å ca 0,4 öre per liter. De förmånligare avskrivnings- och värderingsregler, som enligt förordningen den 5 december 1958 (nr 575) gäller i beskattningshänseende beträffande skyddade lagringsanläggningar och beredskapslager, utsträcktes att gälla även för lagringsperioden 1963—1969 och avser skyddade anläggningar, som färdigställs till och med det beskattningsår för vilket taxering sker år 1973.

I skrivelsen framhålles att för oljeföretagen uppkommer det problemet, att pristillägg till täckande av kapitalkostnaden för beredskapsanläggningar kan påräknas inflyta till företagen i snabbare takt än den, i vilken motsvarande anläggningar skattemässigt kan avskrivas. Därigenom kan de belopp, vilka förutsatts i sin helhet stå till förfogande för anläggningarnas finansiering, komma att reduceras genom beskattning, varigenom genomförandet av finansieringsprogrammet försvåras.

En viss möjlighet att förebygga detta skulle, framhålles det, vara att medgiva helt fri avskrivning på ifrågavarande anläggningar. Ett sådant arrangemang skulle emellertid endast med svårighet kunna förenas med de regler, som enligt 1958 års förordning (nr 575) om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar, m. m. gäller för behandlingen av bland annat den del av kostnaden, som täckes med statsbidrag. Icke heller skulle en sådan regel alltid ge full överensstämmelse i tiden mellan beskattningen av pristilläggen och medgivandet av värdeminskingsavdrag på anläggningarna, eftersom dessas färdigställande kan beräknas tidsmässigt ligga efter uppbörderna av pristilläggen.

I skrivelsen föreslås därför en anordning likartad den, som sedan 1954 tillämpats för de prisreglerande stiftelserna på jordbrukets område, nämligen en rätt att till en skattefri stiftelse avsätta inkommande pristilläggsmedel. Det förutsättes härvid, att dessa i vederbörlig ordning tas upp till beskattning i samma mån, som de användes för täckande av kapitalkostnader för beredskapslagringsanläggningar. Härigenom, framhålles i skrivelsen, säkras en önskvärd koordination mellan beskattningen av de inkommande pristilläggen och rätten till värdeminskingsavdrag på anläggningarna.

Till skrivelsen har fogats dels stiftelseurkund och stadgar för Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond, dels ett avtal mellan nämnda stiftelse och vissa oljeföretag dels ock ett förslag till skatteförfattning. Dessa handlingar torde som *Bihang 1—3* få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende.

Enligt avtalet förbinder sig ifrågavarande oljeföretag att under tiden 1 januari 1963—31 december 1969 — till täckande av finansieringskostnaderna för ökad beredskapslagring — till stiftelsen inbetala avgifter, beräknade efter företagets leveranser till sådana köpare, som inte själva är lagringsskyldiga. Avgifterna skall tills vidare utgöra 0,4 öre per liter motorbensin, motorbrännolja och fotogen respektive 4 kronor per m³ eldningsolja. Stiftelsens medel skall i den mån de icke utbetalas till lagringsskyldigt företag för finansiering av lagringsanordningar m. m. vara placerade hos bankinrättning. Enligt stiftelsens stadgar skall lagringsskyldigt oljeföretag äga återfå av företaget inbetalade medel jämte ränta med avdrag för förvaltningskostnader, allteftersom företaget fullgör beredskapslagringsskyldighet eller dessa upphör att vara för handen.

I skrivelsen hemställs att belopp, som inbetalas till stiftelsen, skall vara avdragsgilla vid det inbetalande företagens taxering, att stiftelsen skall vara

frikallad från skattskyldighet för inkomst och förmögenhet, såvitt angår inbetalade medel samt avkastningen därå *samt att* medel, vilka utbetalas till skattskyldig, för vilken avdragsrätt föreligger, skall hos mottagaren upptagas såsom intäkt av rörelse för det beskattningsår, då medlen anses ha kommit honom till godo.

Remissyttrandena

Flertalet remissinstanser tillstyrker en lagstiftning i huvudsaklig överensstämmelse med det i skrivelsen framlagda förslaget. Sålunda framhåller *kammarrätten* bl. a. följande.

Den del av kostnaderna för oljelagringsprogrammet för perioden 1963—1969, som lagts på oljehandeln, är av betydande storlek. Med hänsyn till det relativt ringa antalet företag, som är verksamma inom oljebranschen, kommer den på varje enskilt företag vilande investeringskostnaden att innebära icke oväsentliga krav på kapital under ett vart av lagringsperiodens sju år. Beskattningsfrågan får således antagas vara av den storleksordning, att det i och för sig kan vara motiverat med en särlagstiftning.

Beträffande oljeföretagens möjligheter att lånevägen säkerställa ifrågavarande kapitalbehov har några garantier för erforderlig långfristig långivning icke kunnat lämnas. Av de remitterade handlingarna synes framgå, att oljeföretagen ej heller ansett sig kunna utgå ifrån, att lånekapital kommer att fortlöpande finnas tillgängligt under hela lagringsperioden. Av det utkast till avtal mellan oljeföretagen, å ena sidan, och Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond, å andra sidan, som bilagts den av Svenska Petroleum Institutet föreslagna förordningen, framgår, att oljeföretagen i stället planerat, att för de dem ålagda investeringskostnaderna använda löpande intäkter, åvägabragta genom ett särskilt pristillägg; företagen skulle gentemot stiftelsen vara förpliktade att vid försäljning av olja uttaga detta pristillägg. Det får antagas vara relativt ovanligt, att investeringar av den storlek, varom här är fråga, betalas med löpande intäkter. Förhållandet synes *kammarrätten* utgöra ett visst stöd för någon välvilja i beskattningshänseende.

Överstyrelsen för ekonomisk försvarsberedskap finner den föreslagna anordningen förenlig med de av statsmakterna godkända finansieringsprinciperna för oljelagringsprogrammet. Styrelsen har därför intet att erinra mot det remitterade författningsförslaget, för vilket kungörelsen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser m. m. synes ha tjänat som mönster. Härvid utgår *överstyrelsen* från att den föreslagna stiftelsen kommer att stå öppen för alla av beredskapslagringen berörda oljeföretag, vilket under hand har bekräftats från petroleuminstitutets sida. Styrelsen tillägger.

Vid överläggningar i ärendet, som ägt rum mellan representanter för *överstyrelsen* och petroleuminstitutet, har *överstyrelsen* påpekat ovannämnda förhållande beträffande jämkningen av storleken av de lagringsskyldigas andel i de årliga finansieringskostnaderna och att som följd därav det av oljelagringskommittén beräknade öresbeloppet vore något för högt. Härutinnan har representanterna för petroleuminstitutet medgivit att det före-

slagna beloppet, 0,4 öre per liter, måhända vid lagringsperiodens början är högre än som med tillämpning av oljelagringskommitténs konsumtionsprognos och med hänsyn till det ökade statliga lånebidraget vore motiverat. Samtidigt har emellertid framhållits att beloppet finge förutsättas bli jämkat under lagringsperioden i den mån konsumtions- och kostnadsutvecklingen ger anledning därtill. Då det med hänsyn till oljeförbrukarnas intressen är angeläget, att den enligt avtalet mellan stiftelsen och de till denna anslutna oljeföretagen förutsatta avgiften för beredskapslagringen icke uttages med större belopp än som oundgängligen erfordras för lagringsprogrammets genomförande, förutsätter överstyrelsen att revisorerna övervaka att avgiftens storlek avväges med beaktande av den verkliga konsumtions- och kostnadsutvecklingen.

Mot förslagen till stiftelseurkund och stadgar samt till avtal, såsom dessa handlingar slutligt utformats, säger sig överstyrelsen inte ha något att erinra. Styrelsen gör dock följande påpekande.

Överstyrelsen utgår härvid ifrån att de i 20 § förordningen den 31 maj 1957 (nr 343) om oljelagring m. m. meddelade sekretessbestämmelserna icke utgöra hinder för överstyrelsen att till den föreslagna stiftelsen lämna uppgifter om storleken av de ränte- och amorteringsfria lån som enligt nämnda förordning utlämnats till de till stiftelsen anslutna oljeföretagen. Uppgifterna avses i så fall lämnas under förbehåll, att desamma icke utnyttjas för annat än det avsedda ändamålet.

Framställningen tillstyrkes eller lämnas utan erinran av *civildövarstyrelsen, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Skaraborgs och Gävleborgs län, allmänna ombudet hos mellankommunala prövningsnämnden, Sveriges industriförbund, Sveriges grossistförbund och Kooperativa förbundet. Överståthållarämbetet gör följande uttalande.*

Därest förslaget genomföres ifrågasätter överståthållarämbetet om icke i förordningen borde intagas bestämmelser om skyldighet för oljeföretag, som yrka avdrag för avsättning till ovannämnda stiftelse, att vid deklARATIONEN foga uppgift rörande beräkningen av den gjorda avsättningen ävensom bevis om att belopp motsvarande avsättningen inbetalats till stiftelsen. Härigenom skulle taxeringsnämnderna regelmässigt kunna utöva nödig kontroll utan det merarbete, som infordrandet av viss utredning alltid innebär. Taxeringsnämndernas arbetsbelastning är — vilket överståthållarämbetet finner angeläget att framhålla — redan avsevärd. I detta sammanhang vill överståthållarämbetet erinra om att det tvivelsutan är viktigt att taxeringsnämnderna även kontrollera att från stiftelsen utbetalade medel bliva beskattade hos oljeföretagen i enlighet med föreslagna bestämmelser. Till underlättande av kontrollen jämväl i detta hänseende ifrågasätter överståthållarämbetet om icke lämpliga föreskrifter om viss ytterligare uppgiftsskyldighet för oljeföretagen borde utfärdas.

Riksskattenämnden framhåller, att det inte torde ankomma på nämnden att bedöma, huruvida tillräcklig anledning föreligger att — kort efter det att finansieringsfrågan utförligt behandlats i riksdagen — taga upp nämnda fråga till omprövning i nu föreslagen form. Nämnden tillägger.

Riksskattenämnden vill emellertid icke underlåta att framhålla, att de motiv, som föranledde tillskapandet av stiftelserna inom skogsnäringen och de därmed förknippade skattereglerna, voro helt andra än de motiv, som skulle föranleda den föreslagna stiftelsen inom oljebranschen. Inom skogsnäringen rådde nämligen vid ifrågavarande tid till följd av mycket höga exportpriser en markerad överkonjunktur och det ansågs vara ett samhällsintresse att detta förhållande neutraliserades genom att företagens exportintäkter delvis tillfördes stiftelserna och under ett antal år fonderades hos dessa. Motivet för petroleuminstitutets framställning är i stället det förhållandet, att företagen inom oljebranschen ålagts att svara för en del av kostnaderna för den ifrågavarande lagringen av olja och produkter därav, och att de berörda företagen av sådan anledning önska ökade möjligheter till resultatutjämnning.

Beträffande utformningen av författningsförslaget gör nämnden följande uttalande.

I 1 § av författningsförslaget saknas motsvarighet till den i författningarna angående skogsstiftelser intagna föreskriften att avdrag åtnjutes för belopp som »under beskattningsåret» tillgodoförts stiftelsen i fråga. Riksskattenämnden vill emellertid erinra om att en annan konstruktion valts i förordningen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser, m. m. I sistnämnda förordning anges nämligen som förutsättning för avdragsrätt, att medlen skola hava inbetalats senast den dag företaget har att avlämna självdeklaration för beskattningsåret i fråga. Den föreslagna författningen bör kompletteras i nu berört hänseende.

De föreslagna ikraftträdandebestämmelserna skulle för företag med räkningsår, som går till ända under januari eller februari 1963, kunna medföra tillämpning redan vid 1963 års taxering, ehuru författning i ämnet icke läser kunna utfärdas förrän tidigast i april eller maj 1963. Då detta bör undvikas, torde i övergångsbestämmelserna böra föreskrivas, att förordningarna icke skall äga tillämpning vid 1963 års taxering.

Länsstyrelserna i Östergötlands, Malmöhus, Göteborgs och Bohus samt Värmlands län ifrågasätter nödvändigheten av de föreslagna bestämmelserna. Hittills gällande lagringsskyldighet har kunnat fullgöras utan att behov ansetts föreligga av speciella skatteregler utöver de som redan finnes.

Departementschefen

Enligt förordningen den 5 december 1958 (nr 575) om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar m. m. har beskattningen av det statliga bidraget till kostnaderna för beredskapslagringen reglerats så att intäkten hos företaget genom bidraget kan kvittas mot nedskrivning av lager och avskrivning å nyuppförd oljelagringsanläggning samma år. Det synes rimligt att en motsvarande reglering göres beträffande beskattningen av de pristillägg oljeföretagen avses skola uttaga för att täcka den kostnad för beredskapslagringen, som inte täcks genom statsbidrag. Jag anser mig därför i likhet med

flertalet remissinstanser kunna tillstyrka en lagstiftning i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag som framlagts av Svenska petroleum institutet.

Såsom förutsättning för avdragsrätt för de avgifter, som inbetalas till stiftelsen, synes dock böra gälla att stiftelsen intygar att inbetalning skett i enlighet med avtalet och lämnar uppgift om inbetalningens storlek. Beskattningen av från stiftelsen utbetalade belopp synes böra ske efter samma principer som i fråga om de statliga bidragen. Såsom i avtalet förutsatts bör fyra tiondelar av utbetalat belopp anses belöpa å lagringsinvesteringar och upptagas till beskattning samma år som utbetalningen verkställts. Restande belopp, som avser att täcka kostnader för oljelagringsanläggningar, bör beskattas efter samma principer som gäller för statliga bidrag avseende sådana anläggningar. Beloppet bör med andra ord beskattas enligt den skattskyldiges bestämmande dock med lägst en femtedel per år med början året efter det då utbetalning skett.

Såsom överstyrelsen för ekonomisk försvarsberedskap framhållit är det angeläget, att den enligt avtalet mellan stiftelsen och oljeföretagen förutsatta avgiften för beredskapslagringen inte uttages med större belopp än som oundgängligen erfordras för lagringsprogrammets genomförande. Jag förutsätter att stiftelsen övervakar att avgiften avväges med beaktande av den verkliga konsumtionen och kostnadsutvecklingen och att särskilt ordföranden och den av Kungl. Maj:t tillsatte revisorn tar erforderliga initiativ till sänkning av det i avtalet angivna beloppet 0,4 öre per liter om så skulle finnas befogat.

I enlighet med vad i det föregående anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond.*

Jag hemställer, under framhållande att det inte torde vara något att erinra mot att propositionen av riksdagen behandlas senare än under innevarande vårsession, att nämnda författningsförslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Per Eskilsson

Bihang 1

**Stiftelseurkund och stadgar för
Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond**

Undertecknade oljeföretag grunda härmed »Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond» och ha för denna antagit följande stadgar.

§ 1.

Stiftelsen, vars namn är Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond, har till ändamål att förvalta vissa inbetalade avgifter, avsedda att täcka kostnader för föreskriven beredskapslagring och uttagna i samband med försäljning av petroleumprodukter, samt att utbetala sålunda influtna belopp efter grunder som bestämmas här nedan.

§ 2.

Stiftelsen uppbär å försäljning av petroleumprodukter lagda avgifter för tillgodoseende av de lagringsskyldiga åliggande kapitalfinansiering av lagringsprogrammet 1963—1969 enligt Kungl. Förordning den 31 maj 1957 om oljelagring m. m. (SFS 343/1957) med ändringar enligt Kungl. Förordning den 14 december 1962 (SFS 629/1962).

§ 3.

Stiftelsens angelägenheter handhas av en styrelse, som har sitt säte i Stockholm och består av en ledamot, utsedd av varje stiftareföretag, samt en opartisk ordförande, utsedd av Kungl. Maj:t efter förslag av Svenska Petroleum Institutet. De till Svenska Petroleum Institutets allmänna grupp anslutna företagen äga gemensamt utse två ledamöter. För varje styrelseledamot må utses en personlig suppleant.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller om två av styrelsens ledamöter så påfordra.

Styrelsen är beslutsmässig, när minst 2/3 av styrelsens ledamöter äro närvarande. Beslut fattas med enkel majoritet och utslagsröst för ordföranden vid lika röstetal.

Vid styrelsens sammanträden skall föras protokoll.

§ 4.

Stiftelsens firma tecknas av den eller dem inom eller utom styrelsen, som styrelsen därtill utser.

§ 5.

För granskning av styrelsens förvaltning och Stiftelsens räkenskaper utses årligen två revisorer och två suppleanter för dem. Av revisorerna och suppleanterna utses vardera en av Kungl. Maj:t och en av Svenska Petroleum Institutet. Såväl revisorer som revisorssuppleanter skola vara auktoriserade revisorer.

§ 6.

Stiftelsens medel skola utbetalas till lagringsskyldigt oljeföretag för finansiering av lagringsanordningar m. m. och skola i övrigt, i den mån de icke

erfordras för täckande av de med förvaltningen förenade kostnaderna, vara placerade hos bankinrättning. Sådan placering skall, såvitt avser valet av bankinrättning, godkännas av Kungl. Maj:t.

§ 7.

Lagringsskyldigt oljeföretag skall vara berättigat att av Stiftelsen återfå av företaget inbetalade medel jämte ränta med avdrag av förvaltningskostnader, allteftersom företaget fullgör sin beredskapslagringsskyldighet eller denna upphör att vara förhanden.

§ 8.

Stiftelsen är undantagen från tillsyn enligt lagen den 24 maj 1929.

§ 9.

När Stiftelsens åligganden fullgjorts, skall Stiftelsen upplösas.

§ 10.

Dessa stadgar få icke ändras, utan att Kungl. Maj:t därtill lämnat sitt medgivande.

Stockholm den 31 december 1962.

SVENSKA ESSO AKTIEBOLAG <i>H. Henriksson</i>	AHLMARKS BRÄNSLE AB <i>R. W. Biström</i>	L. Hemmingson	<i>B. Lindström</i>
CALTEX OIL A. B. <i>Rolf Pramer</i>	A/B SVENSKA SHELL <i>Birger Blomstedt</i>	<i>J. P. Visser</i>	<i>R. Kjellström</i>
SVENSKA GULF OIL COMPANY A.-B. <i>Olof Persson</i>	SVENSKA BP OLJEAKTIEBOLAG <i>R. Mellin</i>	<i>Esben Lykke-Seest</i>	<i>Carl von Bahr</i>
SVERIGES OLJEKONSUMENTERS RIKSFÖRBUND <i>A. R. Carlsson</i>	A. B. NYNÄS-PETROLEUM <i>Bo Ax:son Johnson</i>	KOPPARTRANS OLJEAKTIEBOLAG <i>P. Betts</i>	
MOBIL OIL AB SWEDEN <i>Hans Tungården</i>	SVENSKA PURFINA A/B <i>W. Liljenberg</i>	<i>E. Köver</i>	
A. R. APPELQVIST AKTIEBOLAG <i>Lars Uddgren</i>	AKTIEBOLAGET KOL OCH KOKS <i>H. Lönnegårdh</i>		
AND. SMITH AB <i>Anders Smith</i>	SVENSKA MURCO PETROLEUM AB <i>Kurt Nordström</i>		

Bihang 2

Avtal

Mellan Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond, å ena, och Svenska Esso Aktiebolag, AB Svenska Shell, Caltex Oil AB, Svenska BP Oljeaktiebolag, Svenska Gulf Oil Company AB, AB Nynäs-Petroleum, Sveriges Oljekonsumenters Riksförbund, Koppartrans Oljeaktiebolag, Mobil Oil AB Sweden, Svenska Purfina AB och intressenterna i Svenska Petroleum Institutets allmänna grupp A R Appelqvist Aktiebolag, Aktiebolaget Kol och Koks, And. Smith AB, Ahlmarks Bränsle AB samt Svenska Murco Petroleum AB, å andra sidan, har följande överenskommelse träffats.

§ 1.

Under tiden den 1 januari 1963—31 december 1969 förbinda sig oljeföretagen att — till täckande av finansieringskostnader för ökad beredskapslagring enligt statsmakternas beslut — till Stiftelsen inbetala avgifter, beräknade efter företagens leveranser till sådana köpare, som icke själva äro lagringsskyldiga. Avgifterna skola tillsvidare utgöra 0,4 öre/liter motorbensin, motorbrännolja och fotogen respektive 4:— kr/m³ eldningsolja. Å övriga petroleumprodukter skall beredskapslagringsavgift icke utgå liksom icke heller för bunkerolja, som sålts för förbrukning vid fartygs drift i utrikes trafik, eller för petroleumprodukter, som användas för annat ändamål än energiframställning.

§ 2.

Inbetalning av den i § 1 nämnda avgiften skall ske månadsvis i efterskott, så att avgiften för leveranser under januari inbetalas senast den 15 mars o. s. v.

§ 3.

De genom ovannämnda inbetalningar influtna beloppen skola genom Stiftelsens försorg placeras hos bankinrättning enligt 6 § i stiftelsens stadgar. För varje oljeföretag skall hos Stiftelsen föras ett särskilt konto, som krediteras av företaget inbetalade avgifter och därå belöpande ränta samt debiteras företagets andel i Stiftelsens omkostnader och till företaget enligt § 4 utbetalade medel.

Inbetalade medel få icke pantsättas eller belånas.

§ 4.

Till Stiftelsen inbetalade medel skola användas för att täcka å oljeföretagen belöpande finansieringskostnader för genomförande av 1963—1969 års oljelagringsprogram. Utanordning av inbetalade belopp jämte därå upplupen ränta sker i princip i proportion till varje oljeföretags andel i de statliga ränte- och amorteringsfria lånebidragen, exklusive den del av dessa, som belöper på merkostnad för skyddad lagring, dock att oljeföretag icke äger utfå större belopp än företaget enligt § 3 hade tillgodo på sitt konto hos Stiftelsen per den 31 december nästföregående år.

Utbetalning från Stiftelsen sker årsvis med början 1964. Av utbetalat belopp skola 4/10 anses utgöra ett kontantbidrag till lageruppbyggnad och 6/10 ränte- och amorteringsfritt anläggningslån.

Avskrivning av anläggningslån skall ske med 1/5 om året med början året efter det, under vilket lånet erhållits.

§ 5.

Om oljeföretag, sedan utbetalningen år 1970 med tillämpning av i § 4 angivna regler fastställts, har ett innestående tillgodohavande på sitt konto hos Stiftelsen, skall detta tillgodohavande omedelbart utbetalas såsom kontantbidrag till företaget.

§ 6.

Samtliga oljeföretag äro förpliktade att fr. o. m. januari 1963 vid leveranser till icke lagringsskyldiga förbrukare eller återförsäljare i fakturan ange, att debiterat pris inkluderar avgift för beredskapslagring.

§ 7.

Detta avtal må biträdas av varje lagringsskyldigt oljeföretag.

§ 8.

Detta avtal må icke ändras utan Kungl. Maj:ts medgivande.

§ 9.

Detta avtal skall återgå, därest icke Kungl. Maj:t och riksdagen före 1963 års utgång besluta

att ifrågasvarande bidrag till Stiftelsens kostnader få avdragas vid beräkningen av nettointäkt av företagens rörelse enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt;

att de till Stiftelsen influtna medlen jämte ränta därå icke beskattas hos Stiftelsen;

samt att medel, vilka utbetalas till oljeföretag från Stiftelsen, skola upp- tagas såsom intäkt av företagets rörelse först under det beskattningsår, under vilket medlen utbetalats eller — om medel utlånats från Stiftelsen — det beskattningsår, under vilket sådant lån avskrivits.

§ 10.

Twister på grund av detta avtal avgöras av skiljemän enligt lag.

Stockholm den 31 december 1962.

SVENSKA ESSO AKTIEBOLAG
H. Henriksson R. W. Biström

MOBIL OIL AB SWEDEN
Hans Tungården

CALTEX OIL A. B.
Rolf Pramer Birger Blomstedt

A. R. APPELQVIST AKTIEBOLAG
Lars Uddgren

SVENSKA GULF OIL COM-
PANY A.-B.
Olof Persson R. Mellin

AND. SMITH AB
Anders Smith

SVERIGES OLJEKONSUMENTERS
RIKSFÖRBUND
A. R. Carlsson

AHLMARKS BRÄNSLE AB
L. Hemmingson B. Lindström

A/B SVENSKA SHELL	SVENSKA PURFINA A/B
<i>J. P. Visser</i>	<i>R. Kjellström W. Liljenberg E. Köver</i>
SVENSKA BP OLJEAKTIEBOLAG	AKTIEBOLAGET KOL OCH KOKS
<i>Esben Lykke-Seest Carl von Bahr</i>	<i>H. Lönnegårdh</i>
A. B. NYNÄS-PETROLEUM	SVENSKA MURCO PETROLEUM AB
<i>Bo Ax:son Johnson</i>	<i>Kurt Nordström</i>
KOPPARTRANS OLJEAKTIEBOLAG	
<i>P. Betts</i>	

**Svenska petroleum institutets förslag till
förordning om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp,
som tillförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt äger skattskyldig njuta avdrag för belopp, som enligt avtal, ingånget den 31/12 1962 mellan tillgodoförts Stiftelsen Petroleumbranschens Beredskapsfond.

2 §.

Skyldighet att erlägga skatt för inkomst och förmögenhet föreligger icke för den i 1 § nämnda stiftelsen, såvitt angår i samma paragraf avsedda medel eller avkastningen därav.

3 §.

Medel, vilka utbetalas från den i 1 § nämnda stiftelsen till skattskyldig, för vilken avdragsrätt föreligger enligt 1 §, skola hos mottagaren upptagas såsom intäkt av rörelse för det beskattningsår, då medlen kommit honom till godo. Beträffande av stiftelsen till sådan skattskyldig utlånade medel skall detta anses vara fallet när lånet avskrives.

Vad i första stycket sägs angående av stiftelsen till den skattskyldige utbetalade medel skall äga motsvarande tillämpning beträffande sådana stiftelsens medel, vilka eljest kommit den skattskyldige till godo.

4 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.